

Tocats per la Tramuntana a la Ciutadella de Roses

Els Sopa de Cabra embriaguen Roses amb un concert a contravent, on interpreten èxits i novetats

Gerard Quintana, en un moment de l'actuació.

ROSES | ROSER ALBERTÍ

"Som a l'Empordà!", reivindicava la profunda veu de Gerard Quintana, després del mític "bona nit, malparits". I ja no va caldre res més.

El públic va embogir, ja que les paraules màgiques havien estat pronunciades. El concert dels Sopa de Cabra havia començat. Això sí, més a prop de Cadaqués que de Blanes, concretament a la

Ciutadella de Roses, escenari del Festival Sons del Món, que dissabte a la nit es va convertir en un espai de trobada intergeneracional.

Per arrencar, dues peces del nou disc -Dolços plans i Cercles- i tot seguit, el primer clàssic de la nit: Tot queda igual, dels molts que vindrien en un concert llarg, potent i equilibrat entre aquelles cançons que tothom sap i aquelles que tot just es comencen a descobrir. Hores Bruixes, Si et va bé Solstici es van anar encadenant una rere l'altre sense donar treva a uns espectadors que des de la platea s'entregaven amb cos i ànima a la música, mentre que altres ho feien també al vi Bona nit malparits, fet per a l'ocasió pel Cellar La Vinyeta de Mollet de Peralada. I enmig de tot plegat, una anècdota personal del cantant gironí. "A Roses, quan tenia 13 anys, em vaig colar per primera vegada a una discoteca", compartia Quintana abans d'entonar Sempre a prop. Abans, ja havien sonat el Far del SudSi et quedes amb mi. I també una cançó per evocar aquella Girona que els va veure néixer l'any 1986: El carrer dels torrats.

No va faltar tampoc un moment per al record, quan Quintana va dedicar Camins a l'escriptora gironina, Natàlia Molero, que va morir el juliol passat, víctima d'un càncer. "Sabem que aquesta cançó li agradava molt. Et trobem a faltar", va dir el cantant dels Sopa.

I com tot bon espectacle, no podia faltar el número final. Podré tornar enrere, Sota una estrella, El boig de la ciutat o No tinguis pressa van desembocar l'èxtasi en un públic rendit als peus d'un grup que enguany compleix 30 anys com si fos el primer dia.

I així, aquest concert tocat, literalment, pel vent de la tramuntana, va acabar -com no podia ser d'altra manera- com va començar: amb l'Empordà.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/07/25/tocats-tramuntana-ciudadella-roses/795740.html?utm_source=rss